

EXHIBIT A.350

Date: October 17, 2004

File No.: 3529/02

Judea Military Court of Appeal**Before the Honorable Presiding Judge: Lieutenant Colonel Shlomi Kochav****Judge: Major Eli Toussia Cohen****Judge: Major Abraham Einhorn****The Military Prosecutor**

(Counsel for the Prosecution, Lieutenant Rani Amar)

- v. -**The Defendant: Kahira Sa'id Al-Sa'di, Identity No. 903946960 / Israel Prison Services -
Present**

(Counsel for the Defense, Adv. Abu Ranam)

Arguments for Sentencing**Presiding Judge Lt. Colonel Shlomi Kochav**

The Defendant was convicted on the basis of her admitting to offenses of accessory to causing intentional death (three offenses), accessory to attempting to cause intentional death, possession of an explosive device and conspiring to cause intentional death.

According to the amended indictment, at the beginning of 2002 A/Karim Aweis suggested that the Defendant accompany suicide bombers to Jerusalem, and she agreed. And indeed, on March 21, 2002, A/Karim Aweis called the Defendant and asked her to travel to Ramallah. At their meeting place, he showed her a car and told her that sitting in the car was a terrorist on his way to carry out a bombing attack and another woman (Sanah Shehadeh), and he asked her to accompany them to carry out the attack. The Defendant got into the car and sat in the back seat next to the suicide bomber (by the name of Mohamed Hashaika) who was wearing an explosive belt. A fourth person, by the name of Nasser Shawish, was driving the car. Further down the road they separated from the driver and continued on foot as well as by taxi, thus reaching Jaffa Street in Jerusalem. There, the Defendant told Sanah to walk behind her and not next to her because Sanah was dressed in traditional Arab clothing and the Defendant was wearing pants and her head was uncovered. The Defendant saw that there were many people in the street and told Sanah that this was a good place to carry out the bombing attack. Sanah agreed and sent the suicide bomber to carry out the planned attack. [...]

[Stamp] P 5: 149

[...] Both women left, and the suicide bomber blew himself up in King George Street in Jerusalem. As a result of the blast, the late Zippora Shemesh, who was pregnant; the late Sgt. Major Gadi Shemesh and the late Yitzhak Cohen were killed; and 81 other civilians were injured. At the time of the blast, the Defendant was still at the scene and bits of flesh from the victims hit her.

In May 2002, Muhammad Aardeh, a Global Islamic Jihad Movement operative and his friend, Khadr Dabaya, decided to carry out a suicide bombing attack. Khadr met with the Defendant and told her that there was a terrorist willing to carry out a suicide bombing attack in Jerusalem. The Defendant agreed to accompany the suicide bomber to the scene of the attack. After Khadr was detained, the Defendant met with Muhammad Aardeh. He asked her to accompany a suicide bomber to Jerusalem and she agreed; however, because she was detained, this plan was not put into effect.

In his argument, the Military Prosecutor requested that the Defendant be sentenced to four consecutive life sentences. The Prosecutor was aware that the Defendant's partner, Sanah, was sentenced, in File No. [...]

Date: October 17, 2004

File No.: 3529/02

[...] 3544/02 to only one life sentence; nonetheless, he noted that the Prosecution was not satisfied with this sentence and had filed an appeal.

Defense counsel requested that the Defendant be sentenced to less than life imprisonment.

It was noted, with respect to those who send the suicide bombers, in Judea and Samaria File No. 183/03:

"In my opinion, not only should the punishment of the person who sends the terrorist not be easier than that of the terrorist who is willing to carry out a suicide attack, it should be even more severe. A suicide bomber, who is willing to lose his life provided that he is able to cause death and grief and pain, is difficult to deter. However, once their attempts have failed, even these [individuals] request that the Court not impose upon them the full extent of the law, though it is unlikely that the punishment awaiting them, should they fail in their quest, would cause them even the slightest hesitation.

This is not the case with those who send them. These [individuals], despite their desire to cause the deaths of innocent civilians, are not prepared to put their own lives on the line. They believe and hope that they will be able to evade the security forces, hence the need for painful and deterring punishment.

Not only this, the threat posed to the entire world by such person is greater than that of the suicide bomber, since while the latter carries out an attack and is killed, the person who sent him continues in his quest and tries to cause further attacks. Consequently, permanently removing such person from society is a significant contribution to the security of the Area and to public safety."

In the case before us, the Defendant played an active and conscious part in accompanying the suicide bomber to the scene of the bombing, thereby making herself a party to the inner circle of perpetrators, and therefore she is liable, in my opinion, to three consecutive life sentences for the first three counts on which she has been convicted, for the horrific results thereof.

I have carefully read the ruling in File No. 3544/02, which sentences her partner, Sanah, to a single life sentence; however, I do not agree with that outcome. The main argument (if not the only one) there, for not imposing punishment of more than one life sentence is to maintain the hierarchy of punishment for others whose parts in the same attack were greater than that of the Defendant (reference to File No. 3739/02 in the matter of Nasser Shawish, who was one of the planners of the attack). Indeed, hierarchy of punishment is an argument that must be considered; however, in my opinion, when moving up the scale of severity of an offense to a level as serious as bringing a suicide bomber to his destination, and when such horrific results were caused, it is appropriate to impose a life sentence for each death caused. And the fact that there is someone whose offenses are even more terrible is not a reason to mitigate the punishment in the present case.

With respect to the other counts on which the Defendant has been convicted, including conspiring to accompany another suicide bomber to Jerusalem, these offenses have shown me that the Defendant was not satisfied with her part in the attack that was carried out and that she continued to act and assist in another suicide attack. I find that this, too, strengthens the conclusion I reached above. I also see fit to impose upon the Defendant an additional 30 years' imprisonment for these other offenses.

Date: October 17, 2004

File No.: 3529/02

Judge Major Eli Toussia Cohen:

1. I have read the judgment given by Lt. Colonel Shlomi Kochav and I concur. I wish to add to what he has stated therein, by emphasizing the following issue.
2. As aforesaid, according to the original indictment, the Defendant was charged, *inter alia*, with three counts of causing intentional death, in violation of Section 51 (A) of the Security Provisions Order No. 378, and Section 14 of the Rules of Liability for an Offense Order No. 225.
3. The parties reached, as aforesaid, a plea bargain under which the Defendant was convicted, *inter alia*, on three counts of accessory to causing intentional death, an offense under Section 51 (A) of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970.
4. Counsel for Defense argued, in his argument for sentencing, that in principle, "hierarchy of punishment between a principal perpetrator and others who assisted him must be taken into account in the Court's rulings".
5. On the other hand, the Prosecutor argued that in the matter of punishment, the distinction must be found in the level of the Defendant's involvement in carrying out the offense.
6. In this context, Section 14 of the order regarding Rules of Liability for an Offense defines a principal perpetrator as the person who carries out the offense and/or who assists and/or who incites in carrying out the offense.
7. From this we find that in fact, the definition of the Defendant's role, that is, as an accessory, is immaterial with respect to punishment.
8. And indeed what is to be taken into account with respect to sentencing is the level of the Defendant's involvement in committing the offense (whether she is defined as the principal perpetrator or as an accessory or as an instigator). The foregoing principle was expressed in Judea and Samaria Appeals 66/02 and 64/02, in Section 8, where the presiding judge, Colonel Shaul Gordon ruled:

When we come to determine the degree of punishment appropriate for the circumstances of the case, we must examine the degree of involvement of the Appellant in the attack, that is, did he belong to the "inner circle" of perpetrators of the offense or even if he was an accomplice, he was after all a minor accomplice whose part was relatively limited and his liability in the offense is "indirect liability".

And when examining the degree of the Defendant's involvement as set out in the indictment, I agree with Colonel Shlomi Kochav that her involvement was active and significant and not simply technical.

Judge Major Abraham Einhorn: I concur.

Handed down this day, October 17, 2004, in chambers; the Court secretary will send copies to the parties.

[Signature]

Judge

[Signature]

Presiding Judge

[Signature]

Judge

Date: 12 Elul 5764
August 29, 2004

File No.: 3529/02

Judea Military Court of Appeal

Before the Honorable Presiding Judge: Lt. Colonel Shlomi Kochav

Judge: Major Eli Toussia Cohen
Judge: Major Abraham Einhorn

Military Prosecutor

(Counsel for the Prosecution, Lieutenant Rani Amar)

- v. -

Defendant: Kahira Sa'id Al-Sa'di, Identity No. 903946960 / Israel Prison Services - Present
(Counsel for the Defense, Adv. Abu Ranam)

Ruling

After having considered the arguments of the parties, we have decided to impose upon the Defendant the following sentences:

Three consecutive life sentences and 30 years' imprisonment, cumulative, one after the other.

Arguments for sentencing will be issued soon.

Right to appeal from the date of issuing of arguments.

Granted and issued this day, August 29, 2004, in public.

[Signature]

Judge

[Signature]

Presiding Judge

[Signature]

Judge

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

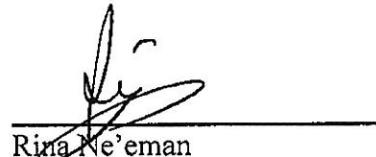
Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P5: 149-152.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P5: 149-152.

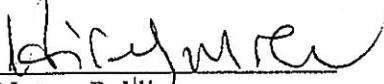

Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the [28] day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28 day of February, 2014

Rina Ne'eman

Notary Public

תיק מס' : 3529/02

תאריך : 17.10.04

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַצְּבָאי יִהוּדָה

בפני כב' הנשיה: סא"ל שלומי כוכב
 שופט: סרן אלי תוסיה כהן
 שופט: סרן אברהם איינהוון

התביעה הצבאית

(באמצעות סגן ראני עאמר)

נגד

הנאשمة: קאהירה סعيد עלי סعيد ת.ז. 903946960 / שב"ס
 (באמצעות ב"כ עו"ד אבו ראנם)

nymoki gorer hadin**האב"ד סא"ל שלומי כוכב**

הנאשمة הורשעה על-פי הודהתה בעבירות של סיוע לגרימת מוות בכוונה (שלוש עבירות), סיוע לניסיון לגרימת מוות בכוונה, אחיזת פצחה וקשירת קשר לגרימת מוות בכוונה.

על-פי כתוב האישום המתווך בתחילת תבילה לשנת 2002 הצביע ע/קרים עוויס לנאשمة להוביל מחבלים מתאבדים לירושלים והיא הסכימה. ואmens בתאריך 21/03/02 התקשר ע/קרים עוויס לנשיה, וביקש ממנו לבוא לרמאללה. במקום המפגש הראה לה כלי רכב, מסר לה כי בו יושב מחלב בדרך לבצע פיגוע התאבדות ואישה נוספת (סנאא שחאה), וביקש כי תיעש אתם לביצוע הפיגוע. הנשمة נכנסה לרכב וישבה מאחור ליד המחלב המתאבד (מחמד חשייקה שלו) אשר היה לבוש בחגורת נפץ. ברכב נהג אדם רביעי, נאזר שוויש שמו. בהמשך הדרך נפרדו מן הנג והמשיכו ברגל, ואף במנויות, וכך הגיעו לרוחוב יפו בירושלים. שם אמרה הנשمة לטנאא ללכת מאחוריים ולא לדים, כיון ששנאא הייתה לבושה בלבוש ערבי מסורתי, ואילו הנשمة הייתה במכנסיים ולא כיסוי ראש. הנשمة ראתה כי ברוחוב אנשים רבים ואמרה לטנאא כי זה מקום טוב לבצע פיגוע התאבדות. סנאא הסכימה, ושלחה את המחלב המתאבד לבצע את הפיגוע המתוכן. שתי הנשים התרחקו, והמחלב המתאבד פוצץ עצמו ברחוב קינג ג'ורג' בירושלים. כתוצאה מהפיצוץ נהרגו, ציפורה שמש זיל שהייתה בהרין, רס"מ גדי שמש זיל וייצק כהן זיל וכן נפצעו 81 אזרחים נוספים. בעת הפיצוץ עוד הייתה הנשمة במקום וחלק בשר של הנפגעים פגעו בה.

במאי 2002 החליט מחמד עארדה פעיל גיהאד איסלאמי צבאי וחברו חדר דבאייה לבצע פיגוע התאבדות. חדר נפגש עם הנשمة, ואמר לה כי יש מחלב המוכן לבצע פיגוע התאבדות בירושלים. הנשمة הסכימה להוביל את המחלב למקום הפיגוע. לאחר מעצרו של חדר, נפטרה הנשمة עם מחמד עארדה. הוא ביקש ממנו להוביל מחלב מתאבד לירושלים והיא הסכימה, אולם עקב מעצרה לא יצא התכנון לפועל.

התובע הצבאי בטיעונו לעונש ביקש כי יוטלו על הנשمة 4 מאסרי עולם מצטברים. התובע היה מודע לכך כי על השותפה של הנשمة, סנאא, הוטל בגין

תיק מס': 3529/02

תאריך: 17.10.04

1 3544/02 מאסר עולם אחד, אולם הוא ציין כי הנסיבות אינה שלמה עם אותו גור דין
 2 והגישה עליו ערעור.
 3 הסניגור מצדיו ביקש כי יוטל על הנואשת עונש שהוא פחות ממאסר עולם.
 4
 5
 6

לגביו משלחי מחבלים מתאבדים כבר נאמר בע' איו"ש 183/03 :
 7 "לטעמי, לא רק שדיינו של המשלח אינו צריך להיות כל מזה של המחבר הנכון לבצע
 8 את פיגוע ההתאבדות, אלא שעליו להיות אף חמור ממנו. המחבר המתאבד, הנכון
 9 לאבד את חייו ובלבד שיעלה בידו לזרע מוות ולהביא שכול וכאב, קשה להרטיעו.
 10 אמנם, לאחר שנכשל ניסיונות, מבקשים אף אלה מביהם"ש שלא למצות עם את
 11 מלא חומרת הדין, אך קשה להניח כי היה בעונש הצפוי להם במקרה בו ייכשל
 12 ניסיונים כדי לגרום להיסוס, ولو הקל שבקלים.

לא כן המשחחים. אלה, חurf רצonus בجرائم מותם של אזרחים חפים מפשע, אינם
 13 מוכנים לשום את נפשם בכפם. אלה, מאמנים ומקווים כי יעלה בידיהם לחמוק
 14 מידיו כוחות הביטחון, ומכאן הצורך בענישה כואבת ומרתיעה.

לא זו אף זו ; סכנתו של המשלח לעולם גדולה היא משל המחבר המתאבד, שבעוד
 16 שהאחרון מבצע את הפיגוע והולך לעולמו, הרי שהמשלח ממשיך במעשו ומנסה
 17 לגרום לפיגועים נוספים. משכך, בהרחקתו של המשלח מן החברה לצמיתות, יש
 18 לתרום תרומה לא מבוטלת לביטחון האזרור ולשלום הציבור".
 19

במקרה שלפנינו נטלה הנואשת חלק פעיל ביותר ומודע בהבאת המחבר המתאבד
 20 למקום הפיגוע, בכך הפכה עצמה לשותפה למבצע הפניימי של מבצעי העבירה, וכן
 21 היא ראויה לדעתו שלושה מאסרי עולם מצטברים בגין שלושת העבירות הראשונות
 22 בהן הורשעה, על התוצאות הנוראיות שבחן.

23 עיינתי ביסודות בגור דין בתיק 3544/02 שם הוטל מאסר עולם אחד על השותפה
 24 סנאא, אך איני מסכים לתוצאה ששם. הנימוק העיקרי (אם לא היחיד) שם, שלא
 25 להטייל יותר ממאסר עולם אחד, הוא על מנת לשמור על מידרג הענישה כלפי אחרים
 26 שחלקים באותו פיגוע היה גדול יותר מזו של הנואשת (משמעותם לתיק 3739/02 בעניינו
 27 של נאץ שווש שהיה ממתקני הפיגוע). אכן מידרג הענישה הוא נימוק שחייבים
 28 לשקל, אולם לטעמי, כאשר מטעמים בסולס חומרת המעשים עד לשלב בה חמור
 29 של הבאת מחבר מתאבד לידעו, כאשר נגרמו תוצאות כה נוראות, מן הרاء להטיל
 30 מאסר עולם בעבור כל מנות שנגרם. והעובדה כי יש מי שמעשו עוד יותר חמורים,
 31 אינה טעם להקל בעונש הנוכחי.

32 באשר לעבירות הנוספות בהן הורשעה הנואשת, לרבות קשרת הקשר להוביל
 33 מחבר מתאבד נוסף לירושלים לימודוני אותן העבירות כי הנואשת לא הסתפקה
 34 במעשייה בפיגוע שיצא לפועל, וביקשה להוציא ולפלו ולסייע בפיגוע התאבדות
 35 נוספת. גם בכך מצאתי חיזוק לתוצאה אליה הגעתי לעיל. כמו כן רأיתי לנכון להטיל
 36 על הנואשת 30 שנות מאסר במצטבר בגין אותן עבירות נוספות.

תיק מס' : 3529/02

תאריך : 17.10.04

השופט סרנו אלילו תוסיה – כתה:

1. קראתי את גור הדין של סא"ל שלומי כוכב והנני מסכימים ומצטרף לאמור בו
כשברצוני להציג סוגיה כדלקמן.
2. כאמור ע"פ כתוב האישום המקורי הושמטה הנשפטת בין היתר בשלוש
עבירות של גרים מות בכוונה ביחד לטעין (סעיף 51 א) לעצם הדבר הוראות
בטחון צו מס' 378 וס' 14 לעצם הדבר כליל האחריות לעבירה צו מס' 225.
3. הצדדים הגיעו, כאמור, לידי הסדר טיעון לפיו הנשפטת הורשעה בין היתר
בשלוש עבירות של סיוע לגרימת מות בכוונה עבירה לפי ס' 51 א לעצם הדבר
הוראות בטחון (יהודה ושותמן) (מס' 378), תש"ל 1970.
4. הסניגור במסגרת טיעונו לעונש טען כי באופן עקרוני "מדרג הענישה בין
המבצע העיקרי לבין אחרים שסייעו צריך למסור את מקומו בהחלטות
ביחמיש".
5. מאידך התובע טען כי לעניין העונש, האבחנה צריכה לקבל ביטוי בהיקף
מעורבות הנשפטת ביצוע העבירה.
6. בהקשר הנ"ל ס' 14 לעצם הדבר כליל האחריות לעבירה קובע מבצע עיקרי
אדם העושה המעשה ו/או המסייע ו/או המשדר.
7. מכאן אנו למדים שבוצע הגדרת תפקידה של הנשפטת, קרי כמסייעת, אין
נקא מינה לעניין העונש.
8. ומה שאכן יובא בחשבון לעניין העונש הינו מידת המעורבות של הנשפטת
בביצוע העבירה (בין אם הגדורתה מבצעת עיקרית או מסייעת או משדרת).
העיקרונו הנ"ל קיבל ביטוי בע/איו"ש 66/02, 64/02 בסעיף 8 שם נקבע ע"י
כבוד הנשיא אל"ם שאל גורדון:

"בבואנו לקבוע את מידת העונש החולמת את נסיבות המקלה, עלינו לבחון מה
היתה מידת מעורבותו של המערער בפועל, הינו, האם השתייך הוא "למעגל
הפנימי", של מבצעי העבירה או שמא אף אם שותף הוא הרי שהיה שותף זוטר אשר
חלקן מצומצם יחסית ואחריוותו לעבירה הינה "אחריות עקיפה".

ובבחינת מידת מעורבותה של הנשפטת כמפורט בכתב האישום, מסכימים אני עם
סא"ל שלומי כוכב כי מעורבותה הייתה פעללה ומחותית ולא טכנית גרידא.

השופט סרנו אברהם איינחוון: אני מסכימים.

ניתן היום, 17/10/2004, בלשכה, מזכירות בית המשפט תבעיר העתק לצדדים.

תיק מס' : 3529/02

תאריך : יב' אלול, תשס"ד
29 אוגוסט, 2004

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' הנשיה: סא"ל שלומי בוכב
שופט: סרן אלי תוסיה כהן
שופט: סרן אברהם איינהוּן

התביעה הצבאית
(באמצעות סגן ראני עאמר)

נגד

הנאשמה: קאהירה סעید עלי סעید ת.ז. 903946960 / שב"ס - נוכחת
(באמצעות ב"כ עו"ד ابو ראנם)

גזר דין

לאחר ש שקלנו את טיעוני הצדדים החלטנו להטיל על הנאשמה את העונשים
ה הבאים :

שלושה מאסרי עולם, 1-30 שנות מאסר בפועל, כולל במצטבר זה זהה.

ニימוקים לגור הדין ינתנו בהקדמת.

זכות הערעור מיום מתן הנימוקים.

ניתן והודע רשות, 29/08/04, בפומבי.

שופט

אב'

שופט